

Słowo wstępne

Kolejny, 24. już tom „Rusycystycznych Studiów Literaturoznawczych” został poświęcony szeroko rozumianej kulturze Słowian Wschodnich. Znalazły się w nim zarówno szkice historycznoliterackie, jak i te, których tematem stała się historia, myśl społeczna, teatr i kultura duchowa. Zaproponowany temat pozwolił więc, w naszym przekonaniu, na ukazanie, drobnej wciąż, cząstki spuścizny kulturowej Słowian Wschodnich i być może uwidocznienie cech wspólnych oraz różnic.

Zawarte w tym tomie artykuły prezentują — podobnie jak teksty w poprzednich tomach — różne szkoły badawcze i różne koncepcje, wiele gatunków wypowiedzi naukowej. Nie tylko pozwala to dostrzec różnice pomiędzy poszczególnymi szkołami, ale przede wszystkim daje możliwość porównań i otwiera nowe perspektywy — badań, dyskusji i dialogu.

Z pewnością do dalszych poszukiwań i eksploracji omawianych zagadnień inspirują teksty o charakterze syntezy autorstwa Haliny Mazurek i Witolda Kołbuka. Szkice te, poświęcone współczesnej dramaturgii i dziejom unii cerkiewnej, porządkują nasze informacje i zachęcają do kolejnych, coraz bardziej szczegółowych badań. Obok nich w tomie znalazły swoje miejsce artykuły poświęcone poszczególnym utworom czy autorom, prezentujące zagadnienia bardziej szczegółowe, ale przez to przybliżające nierzadko zupełnie zapomniane tematy i utwory. Prace te nie są ograniczone ramami rodzaju literackiego lub epoki. Sentymentalizm i literatura podróżnicza, obrazy uwiecznione na kartach dzienników, ponadczasowe i wielkie tematy: życie, śmierć, miłość, poszukiwanie sensu w literaturze modernizmu i epok późniejszych, współczesne poetyckie dialogi z Bogiem, eksperymenty współczesnych dramaturgów, a także poprzedzające je wielkie osiągnięcia teatralne przełomu XIX i XX wieku, wreszcie poszukiwanie idei i sensu w myśli społeczno-filozoficznej — to zagadnienia przedstawiane w zamieszczonych w tym tomie tekstach. Stanowią one kolejny krok ku poznaniu dziedzictwa Słowiańszczyzny Wschodniej, od-

krywanego bez jakichkolwiek ograniczeń, w dążeniu do prawdy i piękna. Ale teksty te są jednocześnie próbą przerzucania mostów łączących narody słowiańskie, poszukiwania pola do dialogu, który pozwoli pokazać, jak „pięknie się różnimy”, także jako badacze tej spuścizny.

Mamy nadzieję, że ten i kolejne tomy „Rusycystycznych Studiów Literaturoznawczych” staną się właśnie takim miejscem.

W imieniu redakcji
Jadwiga Gracla